

DE ADVENTV DOMINI

adherentes ei legamus fame compulso spicas manibus
conficafte: cum per fata transi: cuius tanquam ouis ad
occisionem ductus est: & sicut agnus coram tendente se
obmutuit: & non aperuit os suum: quem & super lazaram
& super cunctatem fleuisse: & in orationibus pernoctasse
legimus: rursum vero aut iocasse nesciamus: qui sic esuruit
iustitiam: ut cum propria non haberet: tantum pro pecca-
tis nostris a seipso exigit satisfactionem. Vnde in cruce nisi
huius quoniam iustitiam sticcat: qui p. inimicis mortis non
dubitauit: & o. auit pro crucifixoribus suis: qui peccatum
non fecit: & imposta libi ab aliis patienter audiuit: qui
pro reconciliandis sibi peccatoribus tanta sustinuit.

De medio adventu & triplici innotiōne

Sermo quintus. unde supra.

Ixxviii nuper his qui deargentauerunt pen-
nas suas: dormiendum inter medios clerorum
duos significantes aduentus: sed ubi sit dor-
miendum non diximus. Tertius enim quidam
aduentus est medius inter illos: in quo delectabiliter dor-
munt qui cum norunt. Illi enim duo manifesti sunt: sed
non iste. In priore quidem in terris usus: & cum homini
bus conuersatus est: quando sicut ipse testatur: & uideretur
& oderetur. In posteriore uero uidebit omni caro saluta-
re dei nostri. Et uidetur in quem transfixerant. Medius
occultus est: in quo soli eū in scipis uident electi: & salutem
sunt animae corum. In primo ergo uenit in carne & insir-
mitate: in hoc medio in spiritu & uirtute: in ultimo in
gloria & maiestate. Per uirtutem enim peruenitur ad glo-
riam. Quia dominus uirtutum ipse est rex gloriae. Et item
alibi ait idem propheta. Ut uidetur uirtutem tuā & glo-
riam tuam. Aduentus siquidem iste medius: via que dani
est: per quam a primis ueniatur ad ultimum. In primo
christus fuit redemptio nostra: in ultimo apparet uita
nostra. In iste ut dominus inter medios clerorum requies
est & consolatio nostra. Sed ne cui forte inuentia uideā-
tur: que de hoc aduentu medio dicimus: ipsū audite.

D. Si quis diligit me, inquit, sermones meos seruabit: &

Iohann. 4. pater natus diligit eum: & ad eum ueniatur. Sed quid
Eccles. 15. est si quis diligit me sermones meos seruabit? Legi enim
alibi. Qui timet deum faciet bona: sed plus aliquid dictum
seu de diligente: quia sermones dei seruabit. Vbi ergo
seruandi sunt? Haud dubium quoniam in cordes sicut ait pro-
pheta. In corde meo absit eloqua tua ut non peccem
tibi. Sed quomodo in corde seruandi? An sufficit sola eos
seruare memoria? At uero sic seruanti dicit apostolus.

1. Cori. 8. Quoniam scientia inflat. Denique & memoriam facile des-
let oblitio. Sic serua sermonem deum: quoniam deo melius fer-
uare potes cibum corporis tui. Nam & ille panis uiuus est:
& cibus mentis. Panis terrenus dum in arca est potest à
fure tolli: potest à iure corroditi: potest uictustate corrupi.
Vbi uero comedere illum: quid horum timeas? Hoc mo-
do custodi uerbum dei: beati enim qui custodiunt illud.

Ergo transciatur in uiscera quedam anima tua: transciat
in affectioe tuas & in mores tuos. Comede bonum: & de-
lestatibus in crassitudine anima tua. Non obliuiscaris co-
medere panem tuum ne exarcat cor tuum: sed adipe &
pinguedine replacatur anima tua. Si sic uerbum dei serua
ueris: hanc dubium quoniam ab eo seruari. Veniet enim filius
ad te cum patrem: uerit prophetam magnum qui renouabit
hierusalem. Ille noster uictus est omnia. Hoc enim facit hic
aduentus: ut sicut per manus imaginem terrenis sic por-
temus & imaginem celestis. B. Sicut fuit uetus adam
estus per totum hominem & totum occupauit: ita mo-
do totum obtinebat christus qui totum creauit: totum re-
denit: totum & glorificabit: quoniam totum hominem sal-
uum fecit in fabrato. Erat in nobis aliquando uetus ho-
mo: prouinciator ille erat in nobis: tam in manu quam in
ore & in corda. In manu dupliciter: p. factius & flagitus.
In ore similiter: per arrogantiam & detractionem. In cor-
te quoque per desideria carnis: & desideria glorie tempo-
ris. Nunc autem si qua noua creatura in ipso uetera tra-

SERMO V. ET VI.

seruent: & contra facinus in manu: in uincencia: contra fla-
gitium: continentia est. In ore contra arrogantiam uer-
bum confessionis contra detractionem uerbum adfica-
tionis: ut recedant uetera de ore nostro. In corde uero cō-
tra carnis desideria caritas: humilitas contra gloriam
temporalis. Erude si non in his tribus christum dei uer-
bum recipiant singuli electorum: quibus dictum est. **Po. Cat. 8.**
ne in signaculum super brachium tuum: signum super
cor tuum. Et alibi. Prope est uerbum in ore tuo: & in cor. **Rom. 10:**
de tuo.

De triplici aduentu & carnis resurrectione

Sermo sextus. unde supra.

Vnde uos fratres non ignorare tempus uisitatio-
nis uestrae: sed ne illud quidem quid hoc tempo-
re uisitetur in uobis. Animabus enim hoc tem-
pus est non corporibus assignatum: quod uide
lacet longe dignior anima corpore: priorem subi sollicitus
dinem naturali uendit: et dignitate. Sed & prior reparans
da est: quam constat corruptus priorem. Anima siquidem
corrupta in culpam fecit ut corpus quoque corrumpere-
tur in peccatum. Denique si christi membra volumus inue-
nire: sequendum nobis est sine dubio caput nostrum: ut
uidelice: prima nobis reparandarum sit sollicitudo an-
marum: pro quibus ipse iam uenit: & quartum prius me-
deri uideat corruptio. Corporis uero curam illi tempo-
ri magis referemus: & differamus in illum diem quo re-
formandi corporis gratia est ueterius: sciat meninī apō-
stolus dicens. Saluatorem expectamus domum nostrum **Pb. 3:**
iustum christum: qui reformabit corpus humilitatis nos-
stre configuratum corporis claritatem sue. In priore siquidem
aduentu tanquam preco uel magis uero precio ipsius **Iohann. 1.**
Iohannes baptista clamat: Ecce inquit agnus dei: ecce q
tollit peccata mundi. Non dicit morbos corporis: nō mo-
lestias carnis: sed peccatum quod est morbus animae &
corruptio mentis. Ecce qui tollit peccata mundi. Vnde
Utaq; a manu: ab oculo: a collodium etiam à carne ipso
faciū altius infixum est. Tollit peccatum ē manibus con-
nūla peccata densis: tollit ab oculo purgans cordis intē-
tione: tollit à collo uolentia remouens damnationem: sicut
scriptum est: Sceptrum exactoris eius supera factū sicut in
die iudicii. Itemq; Computrefactū iugum à facie olei. Et
apostolus loquitur dices. Ut nō regnet peccati in uerbo
mortali corpore. Siquide alio in loco ait idem apostolus.
Scio, inquit, p. nō est in mihi bonum: hoc est in carne mea.
Et alibi. Infelix ego homo quis me liberabit de corpore
mortis huius. Sciebat nimis nō prius liberandū se esse
à pessima illa radice q. carni infixa est: à lege peccati que est
in membris nostris: donec & ab ipso corpore solueretur.
Vnde & cupiebat dissolui & cū christo esse: scens q. p̄tū **Ph. 1.**
separans inter nos & deū: penitus auferri non poterit: do-
nece liberenur à corpore. Auditis de quodā q. dñs cui
rauit a demonio: q. collidens & multum discepens cū **Mar. 9.**
demon exiuit ab illo. Itaq; dico uobis genus illud pecca-
ti q. totius conturbat nos: concupiscentias loquor & de-
sideria mala: reprimi quidem debet & potest per gratiam
dei ut nō regnet in nobis. Nec demus membra nostra ar-
ma iniuriant peccato: & sic nulla damnatio est his qui
sunt in christo Iesu: sed non excludit nisi in morte: quādo
si discipulimur ut anima separetur à corpore. Habes ad
quid uenerit christus: & cui intendere debeat christianus.
Propterea noli d. corporis: noli præcipere temporis: potes cū
impedire anima tute salutem: tuam ipsius operari non po-
tes. Omnia tempus habent: patere ut nunc anima pro se **Eccles. 3.**
laborer: magis autem etiam collabora ei: quoniam si com-
patet & congregabis. Quantum eius impedita reparatio-
nem: tantum impedit tuam: q. nimis ante reparatio-
ti non poteris: donec stani in ea deus imaginem uideat
reformatam. C. Nobilem hospitem habet d. caro no-
bilis ualde: & tota salus tua pendet de eius salute. Da ho-
norem hospitali tanto. Tu quidem habitas in regione tua:
anima uero peregrina & exul apud te est hospitata. Que-
so tec-

Esa. 9.
Esa. 10.
Roma. 6.

Roms. 7.

Roms. 6.